

[Gunnar Fog-Petersen.]

med til — ifald Lovforslaget skal ændres — at finde en mere klar Form end den foreliggende. Jeg vil meget nødig være med til at svække Bestemmelsen, snarere vil jeg have den skærpet gennem Klarhed og begrænset Muligheden for Bankdirektører for at have Sæde i Ledelsen af Selskaber, som Banken finansierer. Thi der kommer og er kommet megen Ulykke deraf, og en Bank vil altid have al fornøden Mulighed for at skaffe sig Oplysninger om et Selskab, som Banken finansierer; den Omstændighed, at Bankdirektøren sidder i Bestyrelsen, vil ikke øge denne Mulighed, snarere maaske undertiden formindste den og bringe ham selv i en Døbeltsituation, som han Gang paa Gang vil være ude af Stand til at hævde.

I øvrigt kan jeg henholde mig til mine Bemærkninger ved Lovforslagets Behandling i Fjor og skal blot tilføje — hvad jeg tror ikke at have været opmærksom paa den Gang — en enkelt Bemærkning om Lovforslagets § 16, hvor der staar, at en af Likvidatorerne skal opfylde Betingelserne for at kunne ansættes i et Dommerembede. Saa vidt jeg ved, vil det sige, at vedkommende skal være juridisk Kandidat med første Karakter, men dette, synes jeg, er en meningsløs Bestemmelse paa dette Sted, en Bestemmelse, som det ikke vil være muligt at finde en virkelig Begrundelse for. Hvis man vil hævde, at det skal være en Mand med juridisk Indsigt, kan jeg gaa med dertil, men vilde dog mene, at Bestemmelsen burde udvides til ogsaa at omfatte statsvidenskabelige Kandidater; thi den Indsigt, der udkræves i en saadan Likvidationskomité, maa en statsvidenskabelig Kandidat i Almindelighed kunne præstere, i nogle Tilfælde maaske mindre godt end en juridisk Kandidat, men ogsaa i adskillige Tilfælde bedre. Jeg vil derfor tro, det var rigtigere at lempe Bestemmelsen noget paa dette Punkt; som den nu er affattet, smager den lidt for meget af Protektionisme overfor juridiske Kandidater med første Karakter.

Med Hensyn til Revisorerne gjorde Ministeren en Bemærkning, som jeg i det hele kan tiltræde, blot er jeg ikke sikker paa, at Spørgsmaalet om, at en af Revisorerne skal være statsautoriseret, løses ved, at der kommer et større Antal statsautoriserede Revisorer, end man har nu. Hvis man vil gennemføre dette Krav, skal man jo helst have statsautoriserede Revisorer fordelt over hele Landet. Naturlig-

vis er der ikke noget i Vejen for, at en statsautoriseret Revisor i Aarhus eller Aalborg kan være Revisor i en Bank i Thisted, Ringkøbing eller Varde, men om det netop vilde være saa heldigt, om det vil være bedre end at have en dygtig lokal Mand, er jeg ikke ganske sikker paa. Det vil i hvert Fald fordyre Revisionen i betænkelig Grad, og jeg er meget betænkelig ved alle Bestemmelser paa Bankvæsenets Omraade, der gør Bankdrift mere kostbar, end den er i Øjeblikket. Det er jo den Del af Befolkningen, som i Bankerne skal laane Penge til at arbejde med i Erhvervslivet, der maa afholde alle Omkostningerne ved Bankdrift, gennem en højere Rente af de Penge, de laaner, og det er jo slet ikke Smaapenge, som nu medgaar til Forrentning af Bankbygninger, til Administration, til Revision, Statistik o. s. v.; al den Slags Ting kan overdrives, det maa man ikke være blind for, og det bidrager mere eller mindre til den høje, alt for høje Rentefod, vi har her i Landet.

Den højtærede Minister gjorde en Bemærkning om Muligheden for at appellere til Nævnet, og jeg tror, at Ministerens Betæneligheder i Hovedsagen er rigtige. Men en Ændring i Retning af, at Ministeren bør kunne appellere, og at visse Sager skal forelægges Nævnet, tror jeg vilde fjerne den Frygt, Ministeren udtalte for, at Bankerne skulde være ængstelige for at benytte sig deraf. Initiativet vilde saa blive taget bort fra Bankerne, for enten skulde Sagen efter sin Art forelægges Nævnet, eller ogsaa skulde Ministeren træffe Bestemmelse derom, og i dette Tilfælde tror jeg ikke, Banken vilde risikere noget, selv om det blev offentligt bekendt, at en Appel havde fundet Sted. Tværtimod vilde man mange Gange sige: Ja, Bankspektøren har stillet de og de Krav, men nu skal Sagen for Nævnet, Ministeren har ønsket den for Nævnet. I det offentlige Omdømme vil dette blive forklaret saaledes: Ministeren har ikke umiddelbart villet godkende Bankspektørens Skøn, og det vil snarere styrke end svække en Bank, om et saadant Rygte kommer frem.

Saafernt det altsaa er Meningen, at der skal foretages Ændringer, har jeg her peget paa enkelte Ting, jeg gerne vilde have drøftet i det kommende Udvalg, men jeg kan ogsaa erklære mig villig til, hvis der ikke kan opnaas Enighed om nye Bestemmelser, da at gennemføre Lovforslaget i den Skikkelse, det har nu, og hvori det en Gang er vedtaget af Folketinget.